

40 DOELGERICHTE DAGEN, ZEVEN TONEELSTUKKEN

STUK 1 INPAKKEN (intro starten van een reis)

Podium:

Stelt een woonkamer voor. Attributen: tafel met allerlei spullen die ingepakt moeten worden, zoals tent, tentstokken, tas met kleding, brander, pannen, ... ziet er chaotisch uit.

Opkomst:

Al telefonerend probeert Jeanne 'de post' te regelen.

Grote lijn:

De Jeanne is erg druk met allerlei activiteiten (de was, de afwas, post regelen, eten) en dat alles om op tijd weg te komen. Alles draait om het hier en nu en alles draait om deze persoon (zij wil op reis, zij is gefrustreerd, God moet haar helpen, zij moet alles alleen doen...). Na de introductie van de reis (40 dagen weg van alle drukte, doel nadenken over de zin van het leven) krijgt ze het eindelijk voor elkaar de rugzak in te pakken en verlaat ze triomfantelijk en vol goede moed het podium. (Er is heel duidelijk een wisseling in snelheid).

Speler 2 (moet nog een naam krijgen) is een soort 'geweten', of Heilige Geest-figuur. Kan man of vrouw zijn.

Podium enorme chaos. Jeanne komt al druk telefonerend op met theedoek in ene hand en telefoon in de ander.

Jeanne: 'Wat zeg je, kun je niet voor mijn post en mijn planten zorgen? Je wist toch dat ik 40 dagen op reis ga? (.....) Wat is dat nou!!! Wie moet het dán doen? Okee, ik vind wel iemand! Doe!'

Speler 2: Wat is er aan de hand?

Jeanne: Ik had aan Els gevraagd of ze tijdens mijn trektocht voor de post kon zorgen en de planten water kon geven. Maar ze kan ze niet. Ze gaat ook veertig dagen op reis, zegt ze, toevallig. En dat noemt zich een christen!

Speler 2: Wanneer heb je 't gevraagd?

Jeanne: Gisteren.

Speler 2: Misschien een beetje laat.

Jeanne: Ik moet ook altijd alles zelf doen!

Speler 2: Kan Els er wat aan doen dat ze ook op reis gaat.

Jeanne: Nee, misschien niet. Je hebt gelijk.

Speler 2: Waar ga je precies naar toe?

Jeanne: Dat weet ik nog niet. Het is een avontuur. Ik wil mezelf beter leren kennen. En God beter leren kennen. Kijken wat het doel van mijn leven is. 40 dagen lang.

Speler 2: Ik kan wel helpen met de post en zo.

Jeanne: Echt waar? Nee toch! .....Wat lief van je!

(Geeft de ander een of andere blijk van waardering)

Jeanne: En wil je ook de planten water geven?..... Okee, dan krijg je straks de sleutel! God voorziet dus echt? .....Nou eens kijken hoe ik alles in die rugzak krijg.

(Jeanne richt zich nu op het inpakken. Legt wat spullen bij elkaar)

Jeanne: Ik zie er zo naar uit! 40 dagen op reis, 6 weken helemaal niets. Heb ik alles?

(Druk doende en pruttelend probeert ze alle spullen in de rugzak te proppen en dit lukt niet.)

Jeanne: Zo lukt het natuurlijk nooit! Het kan er allemaal niet in! En het is loodzwaar!

Speler 2: Neem je niet wat teveel ballast mee? Als het gaat om het doel van je leven, kun je beter wat thuis laten. Wat moet je met die laptop?

Jeanne: Ik moet toch af en toe e-mailen?

Speler 2: Waarom? Op een trektocht?

Jeanne: (aarzelend) Nee, misschien toch niet.

Speler 2: Dat scheelt meteen in je bagage. En wat doet dat strijkijzer daar?

Jeanne: Een christen moet er toch goed uitzien? Als je gaat kamperen zit alles zo snel in de kreuk.

Speler 2: Ja, maar weet je zeker dat je een strijkijzer mee wilt nemen?

Jeanne: Nee, da's misschien ook ballast.
(Opnieuw gaat ze inpakken terwijl ze naar de chronologische volgorde van aankomst op een camping alle attributen in de rugzak stopt en opnoemt)

Jeanne: Nou..... tent, stokken, brander, pannen, slaapmatje, toiletta's, kleren...Nu gaat het er nóg niet in! Waarom nou niet! Wat is dit frustrerend! Zou God dan niet helpen? Ik ben toch bezig met iets geestelijks! Waarom bevestigt God het dan niet?

Speler 2: Wil je dit eigenlijk wel?

Jeanne: Dat vraag ik me ook af. Wil ik dit eigenlijk wel. Al het andere laten liggen en zo'n reis maken. Eigenlijk heb ik het daar veel te druk voor.

Speler 2: Je hebt nu wél iemand voor de post en de planten....

Jeanne: Ja, dat wel....
(Gaat staan nadenken)

Jeanne: Heb ik dit er wel voor over? Waar ben ik aan begonnen? WIL IK DIT EIGENLIJK WEL? (Stilte. Keerpunt in gedachten laten zien) Ja, ik wil het wèl!.. Even lekker niks... alleen nadenken over de zin van het leven... Ja, ...ik wil dit wel...even rustig worden... hoe pak je ook alweer een rugzak in? ... (al inpakkende praten)...eerst de zware spullen tegen de achterkant, dan... dan...."

Speler 2: Het lukt al aardig.

Jeanne: GELUKT!! Jongens, ik ben er klaar voor!!(kijk publiek in) God wil het! Ik ga op reis! Jullie ook? Tot ziens! (tegen speler 2) Jij ook hè! Bedankt! (Loopt triomfantelijk af).

Speler 2: Jannie, wacht, de sleutels... Ik heb de sleutels nog nodig (rent achteraan).

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 2 AANBIDDING

(Jannie komt met haar rugzak op (achter uit de zaal) aan het eind van een lange vermoeiende wandeltocht. Er staat een bankje op het podium. Ze zet puffend haar rugzak op de grond.)

Jannie: O,o,o,o, wat een toestand. Ik ben doodop! En die voeten zeg! *(Ze gaat zitten op het bankje. Ze maakt haar sportschoenen los, en masseert haar voeten.)*

Jannie: Dacht ik het niet? Een dikke blaar. *(pleister uit het survival vest daarop zetten)*

Heh, Heh, Wat een lange dag! Wat ben ik begonnen! *(Ze kijkt om zich heen.)*

Jannie: 't Is hier wel mooi. *(sok weer aan; rekt zich uit) (Ze kijkt om zich heen.)*

Jannie: Maar wél stil. *(schoen; schudt hoofd om wat praktischer te doen)*

(Ze staat op en opent haar rugzak. Haalt er een spiritusbrandertje uit.)

Jannie: Ik heb trek. Misschien wat soep maken. Wat zal het **zijn** vandaag? Kipsoep, champignon of Chinese tomatensoep? Crackers zeker... *(apart leggen)(bekijkt de pakjes)*

Jannie: Ik rammel gewoon. *(buik)* Zou het lekker zijn als ik het allemaal door elkaar gooide? *(gezicht trekken)* Nee, deze maar. *(Hurkt, pakt een pannetje en een veldfles. Steekt het gas niet aan. Maakt aanstalten water in het pannetje te doen, maar doet het nog niet)*

Jannie: Zo, even wat water koken. *(Stopt ermee, en kijkt op.)*

Goh, wat is het hier stil.... Ik wou dat hier iemand was. 't Is toch wel eenzaam, zo'n trektocht van 40 dagen. Ik had misschien iemand mee moeten nemen.

(Klagend) Ik sta ook overal helemaal alleen voor.

(Er begint een vogel te fluiten.)

Jannie: *(Reageert verrast, staat langzaam op, kijkend.)*

Hééé..... *(Ze houdt op met de werkzaamheden en gaat weer zitten.)*

Jannie: Niet helemaal alleen, dus. Leuke verrassing! Net nu ik hier ga zitten. Zou dat toeval zijn, of.....?

Tenslotte ben ik niet écht alleen, toch?

Nee, als je een christen bent, dan *(schools)* "geloof je dat God altijd bij je is".

Dat heb ik op de huisgroep geleerd.

Zou het echt waar zijn? Zou **ik** geschapen zijn om contact met God te hebben?

.....

Ik las in dat boek van die **Rick Verwarring**, dat ik geschapen ben om God te aanbidden. Maar hoe doe je dat?...God aanbidden?....

(Staat op)

God... God, bent U daar?.....

Ik geloof niet dat ik iemand hoor. Of zou die vogel iets te betekenen hebben?.....

Zou zo'n vogel die fluit God aanbidden?.....

Iedere vogel zingt weer anders.....

(kijkt in andere richting) **God ik ben hier helemaal alleen. Ik maak een tocht om mezelf te leren kennen. En om U te leren kennen.....**

Zo voel ik mij niet zo alleen.....

God, houdt U wel van me?.....

Of misschien moet ik het omdraaien: Hou ik wel van U?.....

Want daar gaat het toch om, stond in dat boek: je leeft om God vreugde te geven...

Geef ik U vreugde, God?.....

Hoe doe je dat God?.....

Mag ik u Vader noemen?.....

Ja, dat klinkt beter...Veel dichterbij.....

Vader.....

Jezus.....

Als ik me op U richt, voel ik me veel rustiger worden.....

(Nadrukkelijk) **Ik - hou - van - U - Heer.....**

Ik ben maar een mens.....

Ik kan niet zoveel.

Maar ik wil eigenlijk alles wat ik doe..... voor U doen.....

Ik wil alles wat ik kán..... en wat ik héb..... voor U gebruiken.....

Help me God, om mijn weg te zoeken, deze 40 dagen lang.....

Ik wil dichterbij U komen.....Echt waar.

Amen!

(Triomfantelijk) He, vogeltje: Dat klonk niet slecht, hè.....

Maaarrrrrr, dit vogeltje *(wijst naar zelf)* moet snel een slaappleats zoeken.

Even inpakken. *(inpakken; pakt tas)* Straks wat soep, en *(kijkt streng naar vogeltje, zwaait met crackers)*— we doen fifty-fifty met de crackers, **deal?**

(Ze vertrekt)

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 3 GEMEENSCHAP

Jannie zit op een bank op het podium iets klaar te maken op de spiritusbrander. Haar volle rugzak staat ernaast. Ze is blij en zit een loflied te zingen.

Achteruit de zaal komt een andere kampeerder aanlopen, ook met een backpack vol spullen en een wandelstok.

Simon: Hé, nog iemand hier. Hallo. Mag ik er even bij komen zitten?

Jannie: (Kijkt niet blij, eerder verstoord) Uhhh. Ja...uhhh.....natuurlijk.
(Er valt een ongemakkelijke stilte.)

Simon: Bent u ook een eh.....wandeltocht aan het maken?

Jannie: Inderdaad.
(Weer een stilte.)

Simon: En waar gaat de reis naar toe, als ik vragen mag?

Jannie: (Denkt na, zegt dan kortaf:) Dat weet ik nog niet.

(Stilte. Jannie pakt een portable CD-speler en zet een aanbiddingslied op. Simon kijkt toe, maar zegt een tijdlang niets.)

Simon: Dat lied ken ik. Ik vind het een prachtig lied.
(Jannie zet 't iets harder.)

Simon: (luid) U houdt kennelijk van ....geestelijke liederen, eh..gospels....eh...ik bedoel aanbiddingsmuziek.

Jannie: (Geïrriteerd) Ja, zeker hoor, ja, ja, ja.
(Een tijdje is alleen de muziek te horen. Dan zet Jannie 't zachter.)

Simon: Bent u ook een christen?

Jannie: (aarzelend) Eh.... jajaja..... eh.....dat kun je wel zeggen, ja.

Simon: Vind u dat een lastige vraag?

Jannie: Misschien wel een beetje, ja, toch wel. Inderdaad. Ik ben eigenlijk niet zo gewend erover te praten.... Ik maak een soort ontdekkingreis.... Ik ben op zoek, weet u.

Simon: Hé, dat is leuk.

Jannie: Ik ben al twee weken onderweg. Op zoek naar het doel van mijn leven.

Simon: Ik doe hetzelfde. Ik doe de 40 dagen doelgericht leven.

Jannie: (niet enthousiast) O.
(Stilte)

Simon: U zegt niet veel.

Jannie: (Belierend, schools) Ik heb geleerd alleen te zijn met God.

Simon: (Nadrukkelijk) Ach zo.

Jannie: Ik heb geleerd dat we God moeten aanbidden. Daar zijn we voor geschapen.

Simon: Zozo. En is dat het enige?

Jannie: Dat weet ik niet. Verder ben ik nog niet. Ik heb al die tijd alleen gelopen. U moet weten, ik sta altijd overal alleen voor.

(Stilte. Simon denkt na.)

Simon: U mag wel je en jij zeggen, hoor. Dat doen we toch altijd in evangelische kringen?

Jannie: (Wordt ietsje meer open) Ik heet Jannie.

Simon: O leuk. Ik heet Simon.

Jannie: (contactgestoord; toonloos) Hoi.
(Stilte.)

Simon: We zouden misschien een stukje samen op kunnen trekken. We zijn tenslotte bezig met dezelfde route.

Jannie: Denkt u, denk **je** dat dat beter is?

Simon: Nou, ik denk het wel. Het derde doel van deze tocht is toch gemeenschap.

Jannie: (met een vies gezicht) Gemeenschap?!?

Simon: Ja. Dat is een van de doelen van ons leven. Gemeenschap, vriendschap. Met elkaar; met andere Christenen.

Jannie: Maar we kennen elkaar nog niet.

Simon: Daar gaat het nou juist om. Open zijn, je overgeven. Durven in relaties te leven. Elkaar helpen, elkaar bemoedigen...

Jannie: Maar ik sta altijd overal alleen voor. Dat is altijd zo geweest.

Simon: Ja maar, zo is het niet bedóeld. (Overdreven) We zijn toch 'een grote familie'.

Jannie: (geschokt, kijkt om zich heen) Hoe groot, precies? Komen er nog meer van jullie aan?

Simon: Alleen ik voorlopig, denk ik.

Jannie: (Kijkt een beetje gereserveerd en bedachtzaam.) Okee. Okee. Laat me nadenken.
(Stilte)

Jannie: Goed. Ik heet Jannie.

Simon: Dat wist ik al. Ik heet Simon.

Jannie: Okee, Simon. Laten we het proberen. (ze staat op) We gaan een klein stukje optrekken. Eventjes maar. De eerstvolgende 5 minuten. (zij loopt een beetje weg, draait en wacht)

Simon: Noem je dat vriendschap? (hij staat snel op en pakt zijn stok, rent een beetje)

Jannie: Nee, dat is waar. Okee, eh.....Wat dan? Voor altijd en eeuwig? (lacht).

Simon: Misschien.

Jannie: In dat geval heb ik wel wat chocola nodig (Ze pakt het uit de zak van z'n shirt)

Simon, dit zou het begin kunnen zijn van een prachtige vriendschap.

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 4 DISCIPELSCHAP

Podium

Er staat een bank op het podium.

Opkomst:

Jannie komt op samen met Simon, die haar ondersteunt. Ze hebben allebei een rugzak om. Jannie heeft een gekneusde enkel. Ze klaagt steen en been over de pijn in haar voet. Ze strompelt naar het podium.

Jannie: O, o, o, o, ooooooh! (etc.)

(Simon helpt haar voorzichtig te gaan zitten.)

Simon: Nou, ga voorzichtig zitten. Ziezo. (Hij pakt haar rugzak aan.)

Jannie: Waarom moet mij dat nou overkomen?

Simon: Ik heb met je te doen. (Hij zet zijn eigen rugzak neer.)

Jannie: Uit-ge-re-kend nu ik die 40 dagen doe!

Simon: Ik vind het ontzettend rot voor je.

Jannie: Ik denk dat ik er maar mee stop, met die tocht. Is dat nou de dank van God? Voor alles wat ik voor Hem dóe?

Simon: O! Dacht je dat God jou dankbaar moest zijn omdat je die 40 dagen doet?

Jannie: Hij wil dat toch? Hij zal het toch wel leuk vinden dat ik dit doe?

Simon: Je doet het niet voor zijn plezier. Je doet het om zelf te groeien.

Jannie: De enige wat nu groeit is de omvang van m'n enkel

Simon: Misschien wil God je iets leren.

Jannie: (Sarcastisch) Wat zou dat kunnen zijn? Dat ik een aanhangwagen in plaats van een rugtas mee moet nemen?

Simon: Wie heeft jou verteld dat het christenleven makkelijk is? Jij wilde toch zo graag op deze reis nadenken over de zin van het leven? Nou, die zin bestaat niet hierin dat alles succesvol is en gemakkelijk gaat. Dit is de hemel niet! Welkom op aarde!

Jannie: Nou, nou, je hoeft niet zo tegen mij uit te vallen, meneer de christen! Ik ken je amper een week!

(Joke komt er aan en roept van verre)

Joke: Hé daar!

Simon: Daar komt nóg iemand aan.

Jannie: Nee hè. Ik heb geen behoefte aan nóg iemand. Vooral niet nu ik er zó bij zit.

Simon: Ach, een beetje *vrolijk* gezelschap kan geen kwaad.

Joke: Hé, hallo. Jannie! Wat toevallig! Jou hier te zien.

Simon: Kennen jullie elkaar?

Jannie: Ja, dat is Joke. (Zonder enthousiasme) Hallo.

Simon: Ik ben Simon.

Joke: Wat heb jij nou?

Jannie: Ik heb mijn voet gekneusd.

Joke: O, wat vervelend! En dat net nu je die trektocht maakt.

Simon: Het komt misschien wel goed. Een nachtje rust.

Joke: Zal ik je voet masseren?

Jannie: Nee hoor, dat is helemaal niet nodig! (Masseert haar eigen enkel.)
(Er valt een nare stilte)

Joke: (Aarzelend) En..... heb je iemand voor de post kunnen vinden?

Jannie: Ja, (veelbetekenend) *op het nippertje! Op het laatste nippertje.*

Joke: En voor de planten ook?

Jannie: Ja, hoor, *maak je maar geen zorgen! Het is allemaal geregeld.*

Joke: Het speet me echt dat ik er niet voor kon zorgen.

Jannie: Helaas sta ik altijd overal alleen voor.

Simon: Meen je dat? (Er valt een stilte.)

Jannie: (Denkt na) Misschien niet.

Simon: Dat dacht ik al.

Jannie: Er gaat me een licht op.

Joke: Laat ik je even helpen je schoen uit te trekken.

Jannie: Wil je dat doen?

Joke: Ja, waarom niet?

Jannie: Omdat ik niet zo aardig geweest ben.

Joke: Ach, dat hebben we allemaal wel eens.

Jannie: Nee, het gaat er toch om hoe je karakter is? Dat is toch het thema van deze week?

Simon: Ja, dat klopt. Karakter is belangrijk. God wil dat we steeds meer op Jezus gaan lijken...

Jannie: Had Jezus ook een gekneusde enkel?

Simon: Misschien, maar het punt is dat God veel dingen kan gebruiken om onze karakters te vormen—jouw enkel, ook misschien?

Jannie: Zo heb ik het niet eerder gezien. Ik was misschien een beetje, een klein beetje, boos op God.... Heel erg, eigenlijk.

Maar nu niet meer. Ik begin de les te begrijpen. Dank zij jullie.

Zou er nog hoop zijn voor mij?

Joke: Wat zeg je nou! Er is altijd hoop als God aan het werk is in je leven.

Jannie: Ik ben soms niet te genieten!

Joke: Weet je nog? Van de eerst week? God geniet van jou, zoals je bent. En, Ik hou ook van je. (Omhelst haar.)

Jannie: Bedank voor jullie hulp.

Simon: Ach, het stelt niets voor, joh....We zijn toch allemaal werk in uitvoering (etc.)

Joke: Inderdaad...(etc.)

Jannie: (joking around) Werk in uitvoering, Hmmm? Weet je wat? Laten we samen verder gaan. Als jullie me helpen, komt het wel goed.

(Ze vertrekken met z'n drieën, al pratende, Jannie tussen de twee anderen in.)

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 5 DIENSTBAARHEID

Simon komt op. Hij loopt vrolijk te zingen “De paden op, de lanen in, vooruit met flinke pas.” Hij heeft twee rugzakken op haar rug. Hij loopt naar een bank op het podium en zet de twee rugzakken ernaast op de grond. Achter hem komt Jannie aanstrompelen. Ze loopt hinkend, ze kijkt somber en klaagt.

Simon: Zo, kom maar, Jannie. Ga hier maar zitten.
(Hij helpt Jannie te gaan zitten.)

Jannie: Als jij zou voelen wat ik voel! Die rotvoet!

Simon: Ik geloof je.

Jannie: Het wordt maar niet beter. (Beveelt) Simon, maak wat soep voor me. Dat heb ik wel nodig met die verstuikte voet.

Simon: Je kunt 't krijgen. Eerst het petroleumstelletje.
(Pakt het petroleumstelletje)

Jannie: Of nee, ik heb liever chocolademelk.

Simon: Prima.

Jannie: Of nee, doe toch maar soep.

Simon: Soep? Okee, dan soep. (Kijkt in de rugzak.) Er is geen soep meer. Ik kan wel warme chocolademelk maken, of thee of koffie.

Jannie: Ik wil soep.

Simon: Ik zie geen soep. Sorry, er is geen soep.

Jannie: Ja, maar Simon, ik wil zo graag soep. Ik heb zout nodig. (Pauze.) Kun je niet wat soep gaan kopen?

Simon: Waar moet ik dat gaan kopen? Vraag je niet wat veel?

Jannie: We moeten toch dienstbaar zijn aan elkaar?

Simon: Dienstbaar? Hoe bedoel je dat?

Jannie: Nou, ik heb gelezen, ten eerste, dat je God moet liefhebben, ten tweede, dat je met elkaar moet optrekken; ten derde, dat je op Jezus moet gaan lijken, en ten vierde, dat je elkaar moet dienen.

Simon: Ja dat klopt.

Jannie: Nou, dit is dan meteen een mooie gelegenheid. Voor jou. Nu ik hier met die voet zit.

Simon: Ehhhh....ik weet niet of je het helemaal begrepen hebt.

Jannie: Ja, ik kan er ook niets aan doen dat Joke is vertrokken. Anders had zij je kunnen helpen. Wél een goeie oefening voor jou. Hier is vast wel een winkel in de buurt waar ze soep verkopen.

Simon: (Hij legt alles neer en gaat zitten. Hij spreekt onheilspellend en langzaam:) Jannie, nou wil ik eens éven met je praten.

Jannie: Ja gezellig.

Simon: Nee, helemaal niet gezellig. (pauze) Nou heb ik al dagen je rugzak lopen sjouwen. Okee. (pauze) Ik heb je gezelschap gehouden, hoewel we niet erg konden opschieten met die voet van jou. (pauze) Nu wil ik wat voor je klaar maken. Je hebt de keus uit chocolademelk, thee en koffie. En nu wil je dat ik voor jou soep ga kopen.

Jannie: Ja soep. Want daar hou ik zo van. Ik heb zout nodig.

Simon: Je wil dat ik nog eens een paar kilometer ga lopen om soep voor jou te kopen?

Jannie: Ja, ik zou het wel willen doen, maar ja, die voet hè.
 Simon: Weet je wat je doet, Jannie?
 Jannie: Nou?
 Simon: Ga maar lekker alleen verder.
 Jannie: Wat zeg je nou?
 Simon: Ik denk dat dat beter is.
 Jannie: O Simon. Heb ik iets verkeerd gezegd?
 Simon: Het geeft niet joh. We zien elkaar later wel weer.
 (Ze staat op, en begint haar rugzak op te laden)
 Jannie: Simon.
 (Stilte)
 Simon: Wat is er?
 (Stilte)
 Jannie: Kom eens even zitten. Kom eens even bij me zitten, Simon.
 Simon: Zitten?
 Jannie: Ja, ik wil nog even iets zeggen.
 (Simon denkt na.)
 Simon: Nou ja, goed dan.
 (Simon gaat aarzelend zitten.)
 Jannie: (Kijkt haar nadrukkelijk in het gezicht.) Simon, vind je mij een portret?
 Simon: Portret?
 (Pauze.)
 Jannie: Vind je mij een portret?
 Simon: Nou eh....
 Jannie: (Pauze) Zeg het maar eerlijk. (Pauze) IK BEN EEN PORTRET. Ik schaam me. Maar ik heb soms van die buien.
 Simon: Okee joh.
 (Pauze)
 Jannie: Simon, wil je met me verder gaan?
 Simon: Als je dat graag wilt.
 Jannie: Het gaat ineens veel beter met m'n voet.
 Simon: Daar ben ik blij om.
 Jannie: Ik denk dat ik het ga begrijpen. (Pauze.) We moeten elkaar dienen, niet?
 Simon: Jazeker.
 Jannie: Nou, moet je eens kijken.
 (Ze doet haar rugzak op).
 Simon: Goed zo!
 (Jannie doet Simons rugzak ook op.)
 Simon: Hé, dát hoeft niet!
 Jannie: (Gaat onverstoorbaar door.) Kom mee, nou zal ik jou eens dienen.
 (Ze vertrekt al met ferme pas.) Kom mee!
 Simon: (Gaat haar achterna) Hé, het petroleumstelletje moet er nog in! Wacht nou!
 Jannie: (Zingt) "De paden op, de lanen in, vooruit met flinke pas."
 (Roept:) Kom op, Simon, het leven tegemoet!
 (Zingt verder. Ze gaan samen af.)

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 5B DIENSTBAARHEID (VARIATIE)

Simon komt op. Hij is bezig met een gps-palmtop. Jannie is zeer geïnteresseerd in dit apparaatje en wil het heeeeee!!!! graag zien. Ze heeft een blaar en loopt daarom niet zo makkelijk.

Simon: Zo, Jannie. Kijk, Dáár zijn wij. *(Hij wijst aan)*
(Ze stoppen onderweg naar het podium)

Jannie: Waar dan?! Joke zei dat ze ons bij de Oude Boerenweg zou ontmoeten. Staat die op jou computertje.

Simon: Kijk maar.

Jannie: Ik kan het niet zieennnnn. Geef eens hier. *(Ze pakt het ongeduldig en drukt daarbij op het scherm)* Ik zie niks. Hè, wat voor computer is dit? Ik snap hier niets van, ik zie wel een route, maar alle aanwijzingen staan in een gekke taal. Wat is dat, Zweeds of zo? Kan jij dat lezen?

Simon: Waar heb je het over, geef eens terug *(Hij pakt het terug)*. Oh, je hebt op het scherm gedrukt, dit ding heeft een touch-screen. Ik denk dat je de taalinstelling hebt gewijzigd.

Jannie: Nee, hoor. Ik heb niets gedaan.

Simon: Maakt niets uit, het is simpel te herstellen. Even kijken ...Instellingen... mijlen, kilometers... eh... ah, taalinstellingen. Nee, het was Deens,... zo, maar nu is het weer Nederlands en we zijn nog even ver als net.

Jannie: Gelukkig.

Simon: *(Hij houdt het vast en laat het zien aan Jannie.)* Kijk eens, daar is de Oude Boerenweg. Niet zo ver weg. Hoe gaat het met je blaar?

Jannie: Niet zo goed.

Simon: Laten we even zitten, wat soep op zetten, pleistertje, en weer verder.

Jannie: Eerst zitten.

Simon: Kijk eens, een bankje.

Jannie: Mijn blaar doet wel zeer... Tjonge, dat valt tegen.
(Beveelt) Simon, maak jij eens wat soep voor me. Dat heb ik wel nodig met die blaar.

Simon: Je kunt 't krijgen. Eerst het brandertje opzetten. *(Pakt het brandertje.)*

Jannie: Of nee, ik heb liever chocolademelk.

Simon: Prima.

Jannie: Of nee, doe toch maar soep.

Simon: Toch soep? Okee, dan soep, jij je zin. *(Kijkt in de rugzak.)* Er is geen soep meer. Ik kan wel warme chocolademelk maken, of thee of koffie.

Jannie: Ik wil soep.

Simon: Ik zie geen soep. Dan had het hier in moeten zitten. Sorry, er is geen soep. Soep is op.

Jannie: Ja, maar Simon, ik wil zo graag soe-oep. Ik heb zout nodig, ik voel me wat slapjes. *(Pauze)* Kun je niet wat soep gaan kopen?

Simon: Waar moet ik dat gaan kopen? We zijn niet langs een winkel gekomen. Vraag je nu niet wat veel?

Jannie: We moeten toch dienstbaar zijn aan elkaar?

Simon: Dienstbaar? Hoe bedoel je dat?

Jannie: Nou, ik heb gelezen, ten eerste, dat je God moet liefhebben, ten tweede, dat je met elkaar moet optrekken; ten derde, dat je op Jezus moet gaan lijken, en ten vierde, dat je elkaar moet dienen.

Simon: Ja-aa (*kijkt bedenkelijk*), dat klopt.

Jannie: Nou, dit is dan meteen een mooie gelegenheid. Voor jou. Nu ik hier met die blaar zit.

Simon: Ehhhh...ik weet niet of je het helemaal begrepen hebt.

Jannie: Ja, ik kan er ook niets aan doen dat Joke vooruit is gelopen. Anders had zij je kunnen helpen. Misschien had zij wel soep bij zich. Wél een goeie oefening voor jou, toch. Hier is vast wel een winkel in de buurt waar ze soep verkopen.

Simon: (*Hij legt alles neer en gaat zitten. Hij spreekt onheilspellend en langzaam.*) Jannie, nou wil ik eens éven met je praten.

Jannie: Ja gezellig.

Simon: Nee, helemaal niet gezellig. Ik wil best wat voor je klaarmaken. Je kunt kiezen uit chocolademelk, thee en koffie. En nu wil jij dat ik voor jou soep ga kopen.

Jannie: Ja soep. Want daar hou ik zo van en ik heb zout nodig.

Simon: Dus, jij wilt dat ik nog eens een paar kilometer ga lopen om soep voor jou te kopen?

Jannie: Ja, ik zou het wel willen doen, maar ja, die blaar hè.

Simon: Weet je wat je doet, Jannie?

Jannie: Nou?

Simon: Je bekijkt het maar. Ga maar lekker alleen verder.

Jannie: Wat zeg je nou?

Simon: Ik denk dat dat beter is.

Jannie: O Simon. Heb ik iets verkeerd gezegd?

Simon: Laat maar. We zien elkaar later wel weer. En als je opschiet, kom je Joke straks wel weer tegen. (*Hij staat op, en begint zijn rugzak op te laden*)

Jannie: Simon. (*Stilte*)

Simon: Wat is er? (*Stilte*)

Jannie: Kom eens even zitten. Alsjeblieft, Simon.

Simon: Zitten?

Jannie: Ja, ik wil nog even iets zeggen. (*Simon denkt na.*)

Simon: Nou ja, goed dan. (*Simon gaat aarzelend zitten.*)

Jannie: (*Kijkt hem nadrukkelijk in het gezicht.*) Simon, ik weet dat ik niet zo'n gemakkelijk iemand ben om mee op te trekken. En jij bent zo ongeveer het tegenovergestelde van mij: een heel gemakkelijk persoon. Ik denk dat ik daarvan geprofiteerd heb. Jij hebt mij geholpen, af en toe mijn tas gedragen, en bent bijna continu aardig. Mijn vriendschap met Joke is hersteld, dank zij jou. Ik zou je dankbaar moeten zijn, en nu ik erover nadenk, dat ben ik ook.

Simon: Joh, je hebt mij bemoedigd met je complimenten. En zo aardig ben ik ook niet altijd.

(*Pauze; hij kijkt streng*) En ik ga geen soep voor jou halen.

Jannie: Simon, zo bedoel ik het helemaal niet. Ik was verkeerd. Nu wil ik eigenlijk eens een keer dienstbaar zijn. Maar ik weet niet hoe. We moeten elkaar eigenlijk dienen, niet?

Simon: Ja dat is de bedoeling, maar iedere mens is anders, en elkaar dienen is heel persoonlijk. Jouw waardering daarnet is mij goed bevallen, bijvoorbeeld.

Nou, Jannie, hier neem maar een stukje chocolade. Doe een pleister op je blaar, en dan gaan we verder, goed?

Jannie: Chocolade? Het toverwoord!

Simon: Ik begin je al aardig te kennen.

Jannie: Simon, Dienstbaarheid lijkt mij een ingewikkelde zaak.
(Ze doet haar rugzak op).

Simon: Nee, hoor. Het is een soort instelling.
(Jannie doet Simons rugzak ook op.)

Jannie: Instelling? Lijkt wel zoiets als met jouw computertje.

Simon: Kwestie van de juiste knoppen.

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 5B DIENSTBAARHEID (VARIATIE)

Simon komt op. Hij is bezig met een gps-palmtop. Jannie is zeer geïnteresseerd in dit apparaatje en wil het heeeeeeelllll graag zien. Ze heeft een blaar en loopt daarom niet zo makkelijk.

Simon: Zo, Jannie. Kijk, Dáár zijn wij. *(Hij wijst aan)*
(Ze stoppen onderweg naar het podium)

Jannie: Waar dan?! Joke zei dat ze ons bij de Oude Boerenweg zou ontmoeten. Staat die op jou computertje.

Simon: Kijk maar.

Jannie: Ik kan het niet zieennnnn. Geef eens hier. *(Ze pakt het ongeduldig en drukt daarbij op het scherm)* Ik zie niks. Hè, wat voor computer is dit? Ik snap hier niets van, ik zie wel een route, maar alle aanwijzingen staan in een gekke taal. Wat is dat, Zweeds of zo? Kan jij dat lezen?

Simon: Waar heb je het over, geef eens terug *(Hij pakt het terug)*. Oh, je hebt op het scherm gedrukt, dit ding heeft een touch-screen. Ik denk dat je de taalinstelling hebt gewijzigd.

Jannie: Nee, hoor. Ik heb niets gedaan.

Simon: Maakt niets uit, het is simpel te herstellen. Even kijken ...Instellingen... mijlen, kilometers... eh... ah, taalinstellingen. Nee, het was Deens,... zo, maar nu is het weer Nederlands en we zijn nog even ver als net.

Jannie: Gelukkig.

Simon: *(Hij houdt het vast en laat het zien aan Jannie.)* Kijk eens, daar is de Oude Boerenweg. Niet zo ver weg. Hoe gaat het met je blaar?

Jannie: Niet zo goed.

Simon: Laten we even zitten, wat soep op zetten, pleistertje, en weer verder.

Jannie: Eerst zitten.

Simon: Kijk eens, een bankje.

Jannie: Mijn blaar doet wel zeer... Tjonge, dat valt tegen.

(Beveelt) Simon, maak jij eens wat soep voor me. Dat heb ik wel nodig met die blaar.

Simon: Je kunt 't krijgen. Eerst het brandertje opzetten. *(Pakt het brandertje.)*

Jannie: Of nee, ik heb liever chocolademelk.

Simon: Prima.

Jannie: Of nee, doe toch maar soep.

Simon: Toch soep? Okee, dan soep, jij je zin. *(Kijkt in de rugzak.)* Er is geen soep meer. Ik kan wel warme chocolademelk maken, of thee of koffie.

Jannie: Ik wil soep.

Simon: Ik zie geen soep. Dan had het hier in moeten zitten. Sorry, er is geen soep. Soep is op.

Jannie: Ja, maar Simon, ik wil zo graag soe-oep. Ik heb zout nodig, ik voel me wat slapjes. *(Pauze)* Kun je niet wat soep gaan kopen?

Simon: Waar moet ik dat gaan kopen? We zijn niet langs een winkel gekomen. Vraag je nu niet wat veel?

Jannie: We moeten toch dienstbaar zijn aan elkaar?

Simon: Dienstbaar? Hoe bedoel je dat?

Jannie: Nou, ik heb gelezen, ten eerste, dat je God moet liefhebben, ten tweede, dat je met elkaar moet optrekken; ten derde, dat je op Jezus moet gaan lijken, en ten vierde, dat je elkaar moet dienen.

Simon: Ja-aa (*kijkt bedenkelijk*), dat klopt.

Jannie: Nou, dit is dan meteen een mooie gelegenheid. Voor jou. Nu ik hier met die blaar zit.

Simon: Ehhhh...ik weet niet of je het helemaal begrepen hebt.

Jannie: Ja, ik kan er ook niets aan doen dat Joke vooruit is gelopen. Anders had zij je kunnen helpen. Misschien had zij wel soep bij zich. Wél een goeie oefening voor jou, toch. Hier is vast wel een winkel in de buurt waar ze soep verkopen.

Simon: (*Hij legt alles neer en gaat zitten. Hij spreekt onheilspellend en langzaam.*) Jannie, nou wil ik eens éven met je praten.

Jannie: Ja gezellig.

Simon: Nee, helemaal niet gezellig. Ik wil best wat voor je klaarmaken. Je kunt kiezen uit chocolademelk, thee en koffie. En nu wil jij dat ik voor jou soep ga kopen.

Jannie: Ja soep. Want daar hou ik zo van en ik heb zout nodig.

Simon: Dus, jij wilt dat ik nog eens een paar kilometer ga lopen om soep voor jou te kopen?

Jannie: Ja, ik zou het wel willen doen, maar ja, die blaar hè.

Simon: Weet je wat je doet, Jannie?

Jannie: Nou?

Simon: Je bekijkt het maar. Ga maar lekker alleen verder.

Jannie: Wat zeg je nou?

Simon: Ik denk dat dat beter is.

Jannie: O Simon. Heb ik iets verkeerd gezegd?

Simon: Laat maar. We zien elkaar later wel weer. En als je opschiet, kom je Joke straks wel weer tegen. (*Hij staat op, en begint zijn rugzak op te laden*)

Jannie: Simon. (*Stilte*)

Simon: Wat is er? (*Stilte*)

Jannie: Kom eens even zitten. Alsjeblieft, Simon.

Simon: Zitten?

Jannie: Ja, ik wil nog even iets zeggen. (*Simon denkt na.*)

Simon: Nou ja, goed dan. (*Simon gaat aarzelend zitten.*)

Jannie: (*Kijkt hem nadrukkelijk in het gezicht.*) Simon, ik weet dat ik niet zo'n gemakkelijk iemand ben om mee op te trekken. En jij bent zo ongeveer het tegenovergestelde van mij: een heel gemakkelijk persoon. Ik denk dat ik daarvan geprofiteerd heb. Jij hebt mij geholpen, af en toe mijn tas gedragen, en bent bijna continu aardig. Mijn vriendschap met Joke is hersteld, dank zij jou. Ik zou je dankbaar moeten zijn, en nu ik erover nadenk, dat ben ik ook.

Simon: Joh, je hebt mij bemoedigd met je complimenten. En zo aardig ben ik ook niet altijd.

(*Pauze; hij kijkt streng*) En ik ga geen soep voor jou halen.

Jannie: Simon, zo bedoel ik het helemaal niet. Ik was verkeerd. Nu wil ik eigenlijk eens een keer dienstbaar zijn. Maar ik weet niet hoe. We moeten elkaar eigenlijk dienen, niet?

Simon: Ja dat is de bedoeling, maar iedere mens is anders, en elkaar dienen is heel persoonlijk. Jouw waardering daarnet is mij goed bevallen, bijvoorbeeld.

Nou, Jannie, hier neem maar een stukje chocolade. Doe een pleister op je blaar, en dan gaan we verder, goed?

Jannie: Chocolade? Het toverwoord!

Simon: Ik begin je al aardig te kennen.

Jannie: Simon, Dienstbaarheid lijkt mij een ingewikkelde zaak.
(Ze doet haar rugzak op).

Simon: Nee, hoor. Het is een soort instelling.
(Jannie doet Simons rugzak ook op.)

Jannie: Instelling? Lijkt wel zoiets als met jouw computertje.

Simon: Kwestie van de juiste knoppen.

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 6 GETUIGE ZIJN

Jannie zit op de bank op het podium met haar hoofd tussen haar handen. Ze maakt een moedeloze indruk. Haar rugzak staat naast haar.

Jannie: Gij zult mijn getuigen zijn. Gij zult mijn getuigen zijn. Gij zult kracht ontvangen. Gij zult mijn getuigen zijn. Gij zult kracht ontvangen. Gij zult mijn getuigen zijn.

(Koen en Ellen, twee wandelaars, komen naderbij. Gaan staan kijken. Jannie heeft niets in de gaten.)

Jannie: Gij zult mijn getuigen zijn. Gij zult kracht ontvangen.

Ellen: Mevrouw, hebt u hulp nodig? Kan ik u helpen?

Jannie: (Heeft niets in de gaten) Gij zult mijn getuigen zijn. Gij zult kracht ontvangen.

(Koen en Ellen kijken elkaar aan.)

Ellen: Mevrouw, hebt u hulp nodig?

Jannie: Wat? O. Eh....nee. Eh.... het gaat goed hoor.

Ellen: Weet u het zeker?

Jannie: Eh....Nou, zeg maar Jannie hoor.

Koen: We dachten dat u in moeilijkheden zat.

Jannie: Moeilijkheden? (overdreven) Integendeel! Nee hoor, maak u maar geen zorgen.

Ellen: U zei steeds hetzelfde. Was dat een mantra?

Jannie: Een mantra?

Ellen: Ja, ziet u, wij mediteren ook wel. Maar dan toch anders. "O manipadmeum", weet u wel? (Tegen Koen) Ze is ook een van ons. (Tegen Jannie) Praat u ook met bomen?

Jannie: .....eh.....nou, niet direct.

Ellen: Wij denken ook *animistisch*....

Jannie: (heeft geen idee waar het over gaat.) *Animistisch?*!

Ellen: Het is heel interessant, hoor. Irene doet het ook. Je weet wel, de zus van Beatrix. Weet je wat die zegt? God zit overal in. Alles is God. De bomen, de natuur.

Jannie: Alles is God?

Ellen: Ik dácht al, daar zit iemand die óók aan New Age doet. Mogen we er even bij komen zitten? (Ellen gaat zitten, Koen blijft staan.)

Jannie: (Kijkt heel angstig en veelbetekenend naar het publiek.) Waar hebben die mensen het over?

(Ze denkt na.)

Jannie: Nou, kijk, ik ben met iets bezig. Eh....Doel.....gericht..... leven, weet u. 40 dagen..... En nachten natuurlijk.

Koen: (verbaasd) Doel-ge-richt le-ven?

Ellen: 40 Dagen..... En nachten?

Jannie: Ja, Rick Warren. Purpose driven. Weet u wel?

Koen: Ik heet Koen hoor.

Ellen: En ik Ellen.

Jannie: O, dag. Koen. Ellen.

Ellen: (Argwanend) En wat is dat dán, die 40 dagen?

Jannie: (wordt plotseling heel dapper.) Nou, dat zal ik u eens precies gaan vertellen.

(Koen en Ellen kijken elkaar aan.)

Jannie: Weet u waarvoor u leeft?

Koen: Nou, zeg maar JE hoor.

Jannie: Weet jij, waarvoor je leeft?

Koen: Wat zeg je?

Jannie: Waar leef je voor? Wat is het doel van je leven?

(Lange stilte. Dan zegt Ellen tegen Koen:)

Ellen: Zeg Koen..... moeten we niet eens gaan?

Jannie: U vroeg toch wat het wás, die 40 dagen?

Koen: (tegen Ellen) Ja, Ellen, dat heb je wel gevraagd. Dan moet je het Jannie ook laten uitleggen.

Jannie: (dankbaar) Dank u wel!

Koen: Zeg maar Koen hoor.

Jannie: Dank je wel, Koen. Luister Ellen. En Koen. God heeft de mens geschapen.

(Pauze) En nou de vraag: waarom?

Ellen: Weet jij het?

Jannie: Ja, ik weet het. (Stilte)

Koen: Nou, zeg het dan.

Jannie: (Triomfantelijk:) Voor zijn plezier.

(Stilte. Geen reactie)

Jannie: Voor zijn plezier. Voor Gods plezier.

Koen: (nadenkend) Nou, veel plezier doen we Hem niet, als mensen.

Ellen: God zit hier diep in mij. En in jou. En in de natuur. En in alle mensen.

Jannie: O ja? En waarom gaat het dan zo slecht met deze wereld? Als God overal in zit.

Koen: Daar zit wel iets in.

Jannie: God wil dat we Hem leren kennen. En dat we gaan leven om Hem te aanbidden. Niet de natuur. Maar Hem.

Koen: Dat is interessant. Vertel eens verder.

Ellen: (tegen Koen) Zeg, wat is dat met jou! Jij gelooft dat toch niet? Dat wij geschapen zijn voor Gods plezier?

Koen: (tegen Ellen) En waarom niet? Heb jij dan een beter idee?

Ellen: Je weet toch wel waarin WIJ geloven?

Koen: Geloof jij dan echt in al die onzin? Met yoga, en meditatie, en mantra's, en Hare Krishna en Sai Baba, en praten met bomen.

Ellen: (Kwaad) Nou nóg mooier! Meneer de zenboeddhist!

(Jannie staat stiekem op, pakt haar rugzak en hangt hem om.)

Koen: Ik heb dat hele mediteren altijd al flauwe kul gevonden.

(Ellen en Koen letten niet op Jannie die er stiekem vandoor gaat.)

Ellen: (Kwaad) Flauwe kul? We hebben 7 jaar les gehad. We hebben in dat klooster gezeten. Het heeft ons een fortuin gekost! Dat laten we toch niet zomaar schieten?

Koen: O nee? Het wordt tijd om eens met je benen op de grond te komen.

Ellen: (schreeuwt) Pas op, want dit is heilige grond!

Koen: (hard) Ellen, word nou eens een keer redelijk!

(Ze gaan bekvechtend af.)

40 DOELGERICHTE DAGEN

STUK 7 DE THUISKOMST

Jannie zit thuis achter de laptop.

Jannie: Wat is het vandaag? O, 31 oktober. (Typt op de laptop, en spreekt op dikteersnelheid) "Reisverslag van Jannie, 31 oktober 2004. Ik vertrok op 19 september met mijn rugzak volgepakt. Ik was helemaal alleen. Ik had bij me het boek Doelgericht Leven, de vertaling van Purpose Driven Life." (Roept) Danielle, hoe schrijf je Purpose Driven?

Danielle: (verschijnt met een theedoek en een bord in haar hand) Wat zeg je?

Jannie: Ooooooh, ik heb een virus! Ik heb een virus. Ook dat nog. Na alles wat ik heb meegemaakt!

Danielle: Wat is er?

Jannie: Al mijn bestanden zijn weg! Oooooooh! Ik heb 40 dagen ontberingen geleden, NIEMAND om de planten water te geven, NIEMAND om voor de post te zorgen, blaren op mijn voeten, lastige mensen ontmoet, de soep was ook nog op, en nu schrijf ik een reisverslag en ik heb een virus! Waar blijft God nou!

Danielle: Laat eens kijken?

Jannie: Ik hou ermee op!

Danielle: Waarom nou?

Jannie: Er rust geen zegen op.

Danielle: Er rust geen zegen op? Je hebt het volbracht! Knap hoor!

Jannie: Vind je dat echt?

Danielle: Ik vind je een kei!

Jannie: Wat lief dat je dat zegt. Ja, je hebt gelijk.

Danielle: Was de reis echt zo moeilijk?

Jannie: Nee, eigenlijk niet. De mensen waren toch wel aardig. Simon. En Joke. En jij, bedankt dat je voor de post en de planten hebt gezorgd!

Danielle: (Kijkt op de laptop) Graag gedaan, hoor. Zeg, het is geen virus hoor!

Jannie: Wat dan?

Danielle: Je had op de verkeerde toets gedrukt. Zie je, alles is weer hersteld. Alle bestanden.

Jannie: Wat ben je toch een lieverd!

Danielle: Nou, jij bent wel veranderd zeg!

Jannie: (Trots) Het gaat ook niet om MIJ. Het gaat om God!

Danielle: Zo is het.

Jannie: Hij doet wonderen. Ook in ons.
(De bel gaat.)

Jannie: Hé, de bel. Doe jij even open?

Danielle: Natuurlijk.

Jannie: (typt en spreekt op dikteersnelheid) "God heeft grote wonderen gedaan. Hij heeft zelfs mij veranderd. Ik ben van huis uit een lastig type. Hij heeft me geleerd dat het niet om mij gaat maar om HEM. En om De ANDER."
(Danielle komt op met Joke.)

Joke: Hé, Jannie, hoe is het met jou gegaan?

Jannie: Hoi Joke!

Joke: Ik heb een plantje voor je gekocht. Ik weet hoeveel jij daarvan houdt.

Jannie: Wat lief van je. Dat ben ik niet waard.

Joke: Kom nou! Dat ben je zeker waard. Heb je een goede tocht gemaakt?

Jannie: Ach, het gaat niet om MIJ. Ik ben niet belangrijk.

Joke: Niet belangrijk?

Jannie: Nee, het gaat niet om mij. Het gaat om GOD. Het gaat om JOU. Vertel eens hoe JOUW tocht is geweest?

Joke: Ach, dat is niet zo belangrijk.

Jannie: Waarom niet?

Joke: Het gaat niet om het NU. Het gaat om DE EEUWIGHEID.

Danielle: Hé, wacht eens eventjes! Het gaat niet om ONS en het gaat niet om NU? Wat hebben jullie?!

Jannie: We hebben zóveel geleerd. Toewijding. Aanbidding. Gemeenschap.

Joke: Dienstbaarheid. Getuigen zijn.

Danielle: Zo. Blijft er nog iets voor jezelf over?

Joke: Ik weet het niet. Wat denk jij, Jannie?

Jannie: (Aarzelend) Dat stond niet in het boek.

Danielle: Wat een raar boek.

Jannie: Ik denk dat we iets vergeten zijn.

Joke: Zou het?

Jannie: Ja.

Danielle: Zou God het niet leuk vinden als je ook een beetje plezier had?

Joke: (Tegen Jannie) Wat denk jij?

Jannie: Ik krijg hier een e-mail.

Joke: Van God?

Jannie: Nee, van Simon. Hij stuurt een aantal foto's van de tocht. ONTZETTEND LEUK! Wat een goed tijd hebben we gehad!

Joke: Dus dat mag? Je mag plezier hebben?

Jannie: Natuurlijk. Er staat toch ergens 'Wees blij in de Heer'? Moet je eens kijken. Dat ben ik. En dat is Simon. Zie je wat een lol we hebben? Met dat stomme petroleumstelletje. Er was geen soep meer. Alleen chocola, thee en koffie. (proestend) Toen hebben we een fles champagne opengemaakt. En we hebben gedanst.

Joke: En vond God dat goed?

Jannie: Nou en of! Hij was erbij.

Danielle: Ik heb er ook wel zin in. Champagne. Kom mee, dan gaan we wat drinken.

Jannie: Goed idee!

Joke: Ik doe mee.

Danielle: Hoera!!! Feestvieren!!!
(Ze gaan gezellig pratend af.)